

ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Γράφει ο
Ηλίας Σπυρόπουλος
 Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός

λούμε τη θυσία των ηρώων μας για τη επιβίωση το γένους.

As δούμε λοιπόν τι είπαν οι μεγάλοι για το Ελληνικό θαύμα του 1940.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ: Σε λόγο του στο Ράιχσταγκ (4 Μαΐου 1941): «Ενώπιον της ιστορίας είμαι υποχρεωμένος να αναγνωρίσω ότι, απο τους μέχρι τώρα αντιπάλους μας, ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με εξαιρετική γενναιότητα και δεν παραδόθηκε παρά μόνον όταν κάθε αντίστασή του ήταν αδύνατη. Ως εκ τούτου αποφάσισα να μην κρατηθεί κανένας Έλληνας στρατιώτης αιχμάλωτος και οι αξιωματικοί να διατηρήσουν τα προσωπικά όπλα τους».

ΙΑΠΩΝΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ –ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940: « Η χώρα μας, εις την οποίαν τιμάται ιδιαιτέρως η ανδρεία, παρακολουθεί με θαυμασμό τον αγώνα των Ελλήνων εις την Αλβανία, ο οποίος μας συγκινεί τόσον ώστε, παραμερίζοντας προς στιγμήν παν άλλο αίσθημα αναφωνούμεν «ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ»

Η Ε.Σ.Σ.Δ: ΔΙΑ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΟΣΧΑΣ: «Επολεμήσατε άοπλοι εναντίον πάνοπλων και ενίκησατε. Μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ή-το δυνατόν να γίνει άλλως, διότι είστε Έλληνες. Εκερδίσσα-μεν χρόνον δια να αμυνθώμεν. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι, σας ευγνωμονούμε».

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ-ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ: «Χαρακτήρισε την 28^η Οκτωβρίου 1940 ως ήμερα που άλλαξε τον ρου της ιστορίας» Και πρόσθεσε: «Πραγματικώς εγεννήθη μια νέα Ελλάδα, όπως τη ονειρευτήκαν οι ποιηταί»

ΟΥΙΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΑ: (Εφημερίδα Manchester Guardian, 19 Απριλίου 1941): «Του λοιπού δεν θα λέγεται ότι οι Έλληνες πολεμούν ως ήρωες, αλλή ότι οι ήρωες πο-λεμούν ως Έλληνες»

Ο FRANKLIN ROOSEVELT γράφει στον Έλληνα πρέσβη στην Washington (28 Οκτωβρίου 1942): Οι Έλληνες εδίδα-ξαν δια μέσου των αιώνων την αξιοπρέπεια, όταν όλος ο κόσμος είχε χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός λαός ετόλμησε να αμφοιστηθεί το αήτητον του γερμανικού τέρατος αντι-τάσσοντας το υπερήφανον πνεύμα της Ελευθερίας».

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΚΑΙ ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΑΤΕΙΑ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com

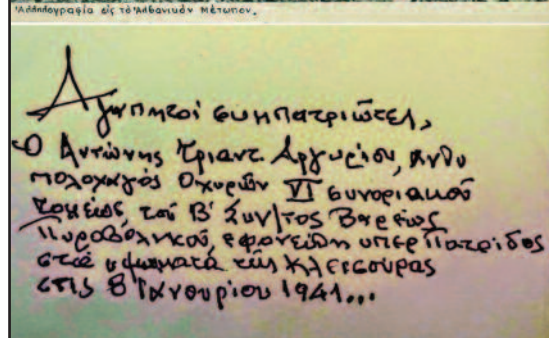
Η αναμόχλευση της ιστο-ρίας, είναι απαραίτητη για την ενημέρωση, της συλλογικής μνήμης, που ενισχύ-ει την εθνική ενότητα και αμβλύ-νει τις πατροπαράδοτες αντιθέ-σεις, που τόσο έβλαψαν διαχρο-νικά την πατρίδα.

Το 1940, ο τορπιλισμός της ΕΛΛΗΣ, αλλά και άλλα συντονι-σμένα γεγονότα, κατά της Ελλά-δος, ήταν το προοίμιον ενός πο-λέμου που ερχόταν, με γοργά βήματα. Θυμάμαι την αγωνία των κατοίκων της Ελάτειας, που κάθε βράδυ, συγκεντρωμένοι στην Αγορά και στην Πλατεία, άκουγαν από τα δύο ραδιόφω-να, των καφενείων Πρεκετέ και Μαγγανά, ειδήσεις, που μύριζαν πολεμική σύγκρουση. Αξιωματι-κοί του Στρατού ήρθαν και μίλη-σαν, ενώ στα τζάμια των παρα-θύρων τοποθετήθηκαν ταινίες, για τούς ενδεχόμενους βομβαρ-δισμούς της σιδηροδρομικής γραμμής.

Ο κοινωνικός τοπικός μικρό-κοσμος, εγκατέλειπε τα τρέχο-ντα, ενώ η κοινή γνώμη, είχε α-ποκτήσει χαλύβδινη, ενότητα και ενθουσιασμό, ώστε η κήρυξη του πολέμου αργότερα, φάνηκε σαν ένα πανηγυρικό γεγονός, με τους εφένδρους να ξεκινούν για το μέτωπο, μέσα σ' ένα παραλή-ρημα ενθουσιασμού, με την ολόψυχη ευχή και στήριξη ό-λων.

Τις πρώτες εχθρικές διεισδύσεις, στον Ελληνικό χώρο, σύντομα διαδέχθηκαν, οι νικηφόρες μάχες των Ελλήνων, στα άγρια Αλβανικά βουνά, που τις ανήγγελλαν χαρμό-суνα, οι καμπάνες του Αη Δημήτρη, ενώ τα παιδιά περί-χαρα τρέχαμε στους δρόμους, με φωνές, έπεσε η Κορυτσά! έπεσε η Κλεισούρα!

Όμως ένα μαύρο μαντάτο σκίασε την ατμόσφαιρα χα-ράς της νίκης, με την αναγγελία του θανάτου, του συμπα-τριώτη μας, γενναίου αξιωματικού, του Βαρέως Πυροβολι-κού Αντώνη Αργυρίου, στην Κλεισούρα την 8η Ιανουαρί-

ου 1941.

Στο σπίτι του ακούγονταν, οι θρήνοι της μάνας και των οικεί-ων, για το θάνατο τού παλληκα-ριού, που δεν πρόλαβε να χαρεί την ζωή, την χάρισε στην πατρί-δα.

Επανερχόμεθα σήμερα, «...μνείας ένεκεν...» όπως γράφει ο ίδιος, να σταθούμε με ευλάβεια και σεβασμό, στην μνήμη τού συμπατριώτη μας, αλλά και ό-λων των πεσόντων υπέρ πατρί-δος, που οι Έλληνες διαχρονικά τιμούσαν, όπως και τον ίδιον, με την αναγραφή τού τιμίου ονόμα-τός του, στη στήλη των πεσό-ντων εν πολέμω, στην Ελάτεια, αλλά όχι με μία άψυχη, γενικό-λογη αναφορά και τυπικότητες, αλλά όπως αρμόζει, και ο ποιη-τής Οδ. Ελύτης, έψαλλε και στι-χούργησε, στο Άσμα Ηρωϊκό και Πένθιμο για τον χαμένο ανθυπο-λοχαγό τής Αλβανίας:

«... Τώρα κείται ασάνω
 στην τσουρουφλισμένη χλαίνη
 Μ' ένα σταματημένο αγέρα
 στα ήσυχα μαλλιά...
 Γιατί; ρωτάει ο αιτός,
 πού ναι το παλληκάρι;
 Κι όλα τα αιτόπουλα απορούν,
 πού ναι το παλληκάρι....»

* Ο Αντώνης Αργυρίου, ήταν γυιός του εξέχοντος εμπόρου και τραπεζίτου Ελατείας Τριαντάφυλλου Κων. Αργυρίου, που απέκτησε άλλα τέσσερα τέκνα, Κωσταντίνο, Σπύρο, Γιάννη, Νί-κο και Ελένη. Οι Αργυρίου παλαιότερα, διατηρούσαν στάνη προβάτων, στις Ν.Δ. απολήξεις του Παλαιοριά. Το ανήσυχο ε-παναστατικό και πατριωτικό πνεύμα, που μεταφέρεται μέσω του αίματος, στις γενεές, οδήγησε και τα τρία παιδιά του, στην Αντίσταση κατά των κατακτητών, στις διώξεις μετά και στον εκπατρισμό τους, ενώ οι Ιταλο-Γερμανοί έκαψαν το σπίτι τους, που έκτοτε παραμένει καμμένο για να θυμίζει στους παροδί-τες, που ενδιαφέρονται να μάθουν, ότι η λευτεριά με θυσίες και δάκρυα κερδίζεται.

Αργυρίου Αντώνιος του Τριαντάφυλλου *.
 Έφεδρος Ανθυπολοχαγός.

Γεννήθηκε στην Ελάτεια το 1914, του Β' Συντάγματος Βαρέως Πυροβολικού Φονεύθηκε στην Κλεισούρα στις 8 Ιανουαρίου 1941. (Αγώνες και Νεκροί 1940-45, σελίδα 251).

Γράμμα από το μέτωπο.

Αντιγραφή επιστολής του Αντώνη Αργυρίου, Ανθυπολοχαγού Οχυρών Συν/κου τομέως, με την υπογραφή του και ημερομηνία 1940 με την προφητι-κή αναγραφή σε τέλεια γραφή με πένα και μελάνι «... μνείας ένεκεν....»

